

36к 61

створено за головуванням т. Рудика
Доповідач т. Загороднюк

Категорія Пасивно

425

У х в а л а

Української Радянської Соціалістичної Республіки
колегія в крим. справах Верховного Суду Української Радянської
Соціалістичної Республіки в складі:

Головуючого т. Загороднюка В. М.
т. Меднікової О. В. і Євдокімової Ф. О.
прокурора т. ЦРСР ж. Погорілого Р. П.
т. Ковалія Я. М. і Барздякова В. А.

в судовому засіданні 26 липня 1961 року
за ^{протестом} кас. скаргами засудження Лук'яненка Л. Т.,
Ківа В. С., Боровицького Й. Я. їх адвокатів та
адвокатів Хандиби І. О., Вірчука С. М., Лібо-
власного суду від 20 травня 1961 року.
ми вироком засуджені:

Лук'яненко Лев Григорович 1927 року народ-
ження, уродженець с. Крипівки Горд-
нянського р-ну Чернігівської обл. Укра-
їнець, із сім'я, з вищою юридичною
освітою, виключений з Є. К. С. С. Р.
дружеский, раніше на судимий, пра-
цював адвокатом юридичної
консультації Глинянського р-ну
ст. 56 ч. 1 КК УРСР до смертної кари роз-
стрілю, за ст. 64 КК до (15) років позбав-
лення волі з вищаво-трудова
мі, а по сукупності вчинених злочинів
ст. 56 ч. 1 КК УРСР до смертної
розстрілю з конфіскацією майна
іоному майна;

Хандиба Іван Олексійович 1930 року на-
родження, уродженець с. Ступино Рю-
зівського повіту Гомель. Українець,

із селян, з/н, з вищого юридичного освітнього,
працював адвокатом юридичної консультації
Березинського району, на одружений, рани
не на судимий

за ст. ст. 56 і 64 КК УРСР по сукупності
випадків злочинів до (15) років позбавлення
волі у виправно-трудовій
колонії з конфоріскацією найменшого йому
майна;

3. Вірчук Степан Мартинович 1932 року
народження, уродженець с. Сіриків
Львівського району Львівської
обл., із селян, українець, з незавер-
шеною вищою освітою, членом
КПРС, одружений, рани
не на судимий, працював заст. ди-
ректора Радеківської заготкондур

- за ст. ст. 56 і 64 КК УРСР до (11) років
позбавлення волі у виправно-
трудовій колонії, з конфоріскацією наймен-
шого йому майна;

4. Пухків Василь Степанович 1936 ро-
ку народження, уродженець с. Та-
лів Радеківського району Львівської
обл., українець, із селян, з 9 клас-
ною освітою, членом КПРС, рани
не на судимий, не одруже-
ний, до арешту ніде не працював -

- за ст. ст. 56 і 64 КК УРСР до (10) років
позбавлення волі у виправно-
трудовій колонії, з конфоріскацією наймен-
шого йому майна;

5. Лібович Олександр Семенович 1935 ро-
ку народження, уродженець с. Гуд-
но Березівського повіту (Толошань),
українець, із селян, з вищою сіль-
ськогосподарською освітою, з/н, одру-
жений, рани не на судимий, працював

інженером - з шкільно-орядничим Львівсько-
обласного управління сім'яного гос.
подарків -

ш. ш. 56 ч. і 64 КК УРСР по сукупності
злочинів до (10) десяти років
позбавлення волі з виправно-трудовою
колонією, з конфіскацією належного чо-
машта;

Кіпичи Іван Захарович 1923 року
народження, уродженець с. Турки
Березівського повіту / Голоча, ук-
раїнець, із сім'ї, з 6 класною ос-
вітою, брн, одружений, раніше
не судимий, працював у органах
міліції; та

Боровницький Іосиф Гольмбович
1932 року народження, уродженець
с. Салок / Голоча, українець з
вищою юридичною освітою, член
КПРС, одружений, раніше не судимий, ос-
тільки часом ніде не працював -

ш. ш. 19-56 ч. і КК УРСР до (10) десяти
років позбавлення волі з виправно-
трудовою колонією каторжної, з конфіска-
цією належного їм майна.

В поданих касаційних скаргах:
засуджений Лук'яненко посилався на
те, що хоч вироки з'являються по суті
ірриєм, але йому обрали за надто су-
вору міру покарання. Просить ура-
хувати, що він лише остільки го-
лом поїв під вплив ворожої мітжа-
тури і людей з ворожими нацо-
налістичними переконаннями, свої
засудив і покарав як замість
обрали покарання позбавлення волі

Адвокат Коваль, посилаючись на те, що обставини про сиріт про політ-мення обраного засудженому Ружі-менко покарання.

Засуджений Кандеба не заперечує свої вчинки в скоєнні державного злочину, але виступає на неправильну кваліфікацію його злочинних дій та суворість покарання. Просить злочин кваліфікувати за ст. ст. 62 ч. 1 і 64 КК України то обрання мінімальний строк позбавлення волі, або заслання на максимальний строк.

Засуджені Вірюк та Либовик посилаються на те, що на шлях вчинення державного злочину вони вступили під впливом засудженого Ружі-менко і, тому просять пом'якшити обрання їм покарання.

Засуджений Ружків не заперечує вчинення державного злочину, просить лише урахувати, що він відмовився від шкідливих алібі-дзельських поглядів і пом'якшити покарання.

Адвокат Ситович зазначаючи, що на шлях злочинної діяльності Ружківа втягнув засуджений Ружі-менко, просить з урахуванням цієї обставини та позитивного впливу засудженого Ружківа пом'якшити обрання йому покарання, виходячи конкретною майна.

Засуджений Кітши посилається на суворість обраного покарання, просить урахувати чинні судова

визначення своєї вини, званадатиш
судову в органах міліції, що по-
кращити обрання покарання, виконати
конкріскаго майна.
Злочинний Боровницький по-
вез на те, що в розмові з Кан-
дидом не розділяв його антиурядних
поглядів, що заздальгів до
антиурядних від кандиди протесту
програми. Чесно що її антиурядних
вчинь не знав і взагалі ніяко-
го державного злочину не вчинив.
Просить вироку відносно нього ска-
сувати і справу перевести на
процес за відсутності сь-
го злочину.

Адвокат Органович просить
на відсутність доказів вини за-
судженого Боровницького в підготов-
ці зрадників Батнішчича та
свідків цього злочину за попередньо-
го вироку, просить дії Боровницького
перекваліфікувати на ст. 20-187 і
вироку і відповідно пом'якшити
обрання покарання.

Засуджені визнані винними в сліду-
ючому: Лук'яненко Л.Т., судучи ворогом на-
шої до радянської влади та Комуні-
стичної партії, з 1957 року вивозив
до відразу Української РСР від
до розриву авіаційному КТО
до розриву українських бур-
жуазних націоналістів, зокрема очні,
магітись знайти сиріятелів серед-
оце для ворожій діяльності Лук'я-
ненко добився призначення його на
роботу в Львівську область.

В час роботи в Радехівському районі Лук'яненко ввійшов у злочинний зв'язок з засудженим Віруном та в 1959 році домовився з ним про створення націоналістичної організації УРСР / Українська робітничо-селянська спілка /

Згодом Лук'яненко склав програму УРСР, яка за своїм змістом є буржуазно-націоналістичним документом, ідейно і політично спрямованим на відрив радянського державного і суверенного ладу, на відрив Української РСР від Союзу РСР, на відрив дружби народів нашої країни.

В програмі грубо фальсифікувалося радянська національна політика, історія України, спотворено економіка і культура УРСР.

В програмі вказувалося на глибоку конспіративність всієї діяльності УРСР.

УРСР ставила своєю ціллю створення так званої „Самостійної України“

Текст цієї програми Лук'яненко та Вірун погодили між собою, після чого Лук'яненко віддрукував на машині

Втягнувши в УРСР ще 3х осіб - Гандибу, Луцківа і Либовича, Лук'яненко та Вірун разом з цими особами проводили роботу по розширенню цієї націоналістичної організації за рахунок нестійких людей, роз'яснюючи програму УРСР і шляхи її здійснення.

Лук'яненко було виготовлено в примірників цієї програми, з якого улашувалися УРСР знайомими громадяни: Кошарка, Лук'яненко

-4-

Коваленко, Кеніжана, Козака, Кра-
вченко, Вацова, Луканенко, Федос,
Корнелюк, Кеніжана, Козака, Кра-
вченко, Вацова, Луканенко, Федос,
з метою розробки форм і методів
боротьби проти радянського ладу
на активізації національно-визвольної
боротьби. В листопаді 1960 року в
Львові на квартирі заступника
Кандиба було проведено збори керівних
учасників УРСР, на якому
були присутні Луканенко, Ві-
гун, Кандиба і Луцьків.

На зборі обговорювалося програ-
ма УРСР та методи боротьби цієї
організації.

У своїх виступах на зборі Лу-
каненко, Вігун, Кандиба і Луцьків,
позначив, що кінцевою метою
УРСР є відірвання Української Республіки
від Союзу РСР. На зборі робились
накмети на теорію марксизму-
ленінізму. На даному етапі укра-
їнські збори особливо увагу при-
діляли організаційним питанням,
розширению організації і її діяль-
ності середків на підприємствах, ус-
тановах, районах і областях Ук-
раїнської РСР. Луцьків закликав
до націоналістичної роботи в ар-
мії і збройної боротьби проти ра-
дянського ладу.

Друге збори учасників УРСР
було проведено на 22 січня 1961 ро-
ку, але не відбулось в зв'язку з виїз-
дом її керівників.

Засуджені Кіпичі і Боровницький
від Єлмів УРСР Лівовича та Кандиба
одержали механі програми ЧУСР,
задалегідь знаючи про їх антира-
дянську суть і тілцу, що сурдмова-
на проти Радянської держави і КДР,
гнітали програму і тухловували її,
як завіб вчинення злочину, ві-
даного на зраду Батьківщини, ві-
дівання Української РСР від Союзу
РСР і сурдення так званої «са-
мостійної України».

Заслухавши доповідь члена суду, Ше-
новок адвоката Ковалі і Бардьякова,
підтримували касажійні скарги в
інтересах засуджених Лук'яненко
і Лівовича та Шевенок пом. Прокуро-
ра ЧУСР Погорілого, який вважав необід-
ним вирок залишити в силі, вказавши
ревізійним порядком не неуравнів-
ніснів обрання покарання за ст. 64 КК
ЧУСР, оскільки така санкції не має,
Судова колегія —

у дійсності:

Засуджені Лук'яненко, Вірчук, Луц-
ків і Лівович не затверджували в су-
довому, а ^{засуджені} так само не затверджували в
касаційних скаргах свої висни в
основні згаданих злочинів та пра-
вильності кваліфікації цих дій.

Вони та адвокати в інтересах
засуджених Лук'яненко і Луцківа
лише просили про пом'якшення об-
раного покарання.

Засуджений Кандиба тісно не
затверджує по суті свої висни в
основні, перелічених у вирок
злочинних дій, але посилається

на те, що нібито суд його дії кваліфікував невірно і таму обрав саме цю міру покарання.
 Не вертанням заведеного кандидата зібраними доказами.
 Кандиба, як і інші учасники організації націоналістичної організації УРСР, не тільки вели розмови на мілітантах, але й виступав з активних учасників УРСР, підписав з неміських людей і був в УРСР. Кандиба зокрема вступав у ворожу організацію заведеного Баровницького і Козака, давши їм для ознайомлення програму.

В судовому засіданні (протокол а. 49, 53 ст. 12) свідчив, що був націоналістичного напрямку, членом УРСР став тому, що зійшовся з думкою заведеного Лук'яненка і погодився з програмою. Визнав Кандиба і те, що головував Баровницькому про необхідність на його думку відокремити Українську РСР від союзу РСР і створення самостійної України. (а 53 протоколу судового засідання т. 12)

Цю же ворожу ідею Кандиба підтримував при обговоренні програми на збори, яке відбулося у нього в квартирі.

Такі дії Кандиби, як і дії заведеного Лук'яненка, Вірчука, Лук'яна і Лібовича обласний суд за а. 56 ст. і 64 КК УРСР кваліфіку-

вав вірно.

При обрані міри покарання за судосемим кандидаті, Вірунці, Луцкім і Лівовичу суд виходив з небезпечності вчинених ними злочинних дій, ступінню вини кожного з них та особливих засуджених.

Судова колегія вважала, що засуджені кандидаті, Вірун, Луцкі і Лівович на шлях вчинення державного злочину вбачили свідомо і цювогоди небезпечну ворожу діяльність. Виходячи з таких обставин, Судова колегія не вважала підлягавшим поліпшенню обраного покарання цим засудженими.

Отже їх касаційні скарги та скарга адвоката Ситовича задоволено не було.

При обрані покарання засудженому Лук'яненку об'являючи суд урачував його керівну роль в створенні урес, ступінню вини і згідно санкції ст. 56 кк урес засудив до смертної кари.

Судова колегія, з урахуванням вини засудженими Лук'яненком, розказавши (а. 67 зв. ур. токою судового засідання), а також того, що особливо тяжких наслідків ворогів діяльності Лук'яненко не настигши, вважала можливим замінити смертної кари обрану йому 15 років позбавлення волі.

Посилаючи Боровницького на суд сутність в його діях складу злочинну не визнає дійсною. Про свого невинуватість Боровницьким покав твердити в касаційній скаргі. В судовому засіданні Боров

...визнав, що в діях Кандиди
...склад злочину, читав
...влада не
...м. 12).

...того з матеріалів справи
...Боровницький, як і Кітши
...читав програму, пере-
...у себе. Вважаючи, що Боров-
...діяв по невідомості, під-
...має, оскільки він має ви-
...оридичну освіту, працював, до
...слідчим прокуратури.

...дії Боровницького і Кітши-
...за ст. ст. 19-56 ч. 1 кк УРСР обла-
...суд хваліть був неправдиво.
...доказів про те, що Боровницький
...Кітши були співучасниками зра-
...ників батьківщини, в справі не має.

...Лібович стверджує, що
...Кітши знав, як націоналіста,
...кому програму для озброєння
...сказав, що існує організація ЧУС,
...веде боротьбу за свободу
...самостійної України і заїрощу.

...ввійти в цю організацію.
...Кітши в організацію не ввійшов, а
...програму записав у себе, щоб читати.
(а. 14, 15 протоколу суду).

...показав Кандиди видно, що
...дав програму Боровницького з
...і він заховав її.
...того, що Кандида
...Кітши та Боров-
...Лібович дали приблизну програму
...як заводу вчи-
...зберігав, як заводу вчи-

нення злочину, спрямованого на зраду
Батьківщини в справі не має.

Боравницький та Кіпшич взяли
по припірницьку програми УРСР і збе-
рігали не тому, що самі учасники
УРСР не мали змоги зберігати, а то-
му, що будучи націоналістично наєд-
аними, знайомилися з цими буржуа-
зно-націоналістичним документом.
Відповідальність за ці дії передба-
чена ст. 62 КК УРСР.

Крім того, як зазначено вище Бо-
ровницький та Кіпшич, злочини про-
внені державні злочини Канди-
бою, Лібовичем, Лук'яничком, органами
влади про це не повідомили. За це
повинні відповідати за ст. 187 ст. 1 КК
УРСР.

Виходячи з цього дії Боравницького
і Кіпшича підлягають переквалі-
фікації зі ст. ст. 79-56 ст. на ст.
ст. 62 ст. і 187 ст. КК УРСР.

В такому разі касаційна скарга за
судового Кіпшича підлягає задо-
вольненню, оскільки йому за самостій-
но цих статтей визначеної білорусь-
ська міра покарання ніде та, як
обрав суд.

Касаційна скарга адвоката
Огановича підлягає задоволенню
частково.

Скарга Боравницького не підля-
гає задоволенню.

Судова колегія вважає необхі-
дним ревізійним порядком заува-
жити обласному суду, що обирати
покарання окремо, Крім за санкцією
ст. 56 ст., ще й за ст. 64 КК УРСР суд
не міг, оскільки ст. 64 самоостійно
санкції немає.

підставі наведеного на керуючих
ст. 363-364 КК УРСР, Судова касація-
ухвала.

Касаційні скарги засудженого Лук'ямен-
ченка Льва Григоровича та його
адвоката задоволюють, вироки Львів.
обласного суду від 20 травня
1961 року відносно нього змінити та
замість смертної кари Лук'ямен-
ченку Григоровичу по сутності
злочинів за ст. ст. 56 ч. 1 і 64 КК УРСР
обрати покарання (15) п'ятнадцять
років позбавлення волі у виправно-
трудовій колонії з конукацією
намененого таму майма. Строк цього
покарання рахувати Лук'яменко
Л. Г. з дня арешту - 21 січня 1961 року.
задоволюють касаційну скаргу
засудженого Кітши Я. З. та касаційну
скаргу адвоката Органова в інте-
ресах засудженого Боровницького.

Цей же вирок Львівського облас-
ного суду відносно Кітши Ява-
на Захаровича і Боровницького Йо-
сифа Гольяновича змінити, дії їх
перекваліфікувати зі ст. ст. 19-56 ч. 1
КК УРСР на ст. ст. 62 ч. 1 і 187 ч. 1 КК
УРСР та обрати покарання за ст.
62 ч. 1 КК по сім років і за ст. 187 ч. 1
КК УРСР по три роки позбавлення
волі у виправно-трудовій колонії.
Він по сутності злочинів
начий Кітши Явану Захаровичу
Боровницькому Йосифу Гольяновичу
по (7) сім років позбавлення
волі у виправно-трудовій колонії.
Конукацією намененого їм майма з
вироку скасувати.

Касаційні скарги заарештованих:
Кандиби Івана Олексійовича, Ві-
руна Стенана Мартиновича, Рібови-
ча Олександра Семеновича, Луківча
Василя Стенановича і його адвоката за-
решити без задоволення, а вироки
Політавського обласного суду від 20 трав-
ня 1961 року відносно них і в решті
відносно Лукіяненка, Кікшича та Божов-
ницького без змін.

Головний Замість
члену суду:
